

Етичні норми для рецензентів

1. Учений має виступати рецензентом тільки у сфері своєї компетенції відповідно до своїх знань та досвіду.
2. Учений має дотримуватися принципу рівності при проведенні експертного розгляду. Будь-яка дискримінація на підставі статі, раси, політичних поглядів чи культурної та соціальної приналежності є несумісною з цим принципом.
3. Рецензент зобов'язаний давати об'єктивну і аргументовану оцінку представленої наукової статті та має бути неупередженим. Персональна критика автора є неприйнятною.
4. Під час рецензування та висловлювання критичних зауважень вчений повинен дотримуватися принципів рівноправності, фактичної обґрунтованості та достовірності. Принцип рівноправності гарантує рівні права усім учасникам наукової дискусії або полеміки незалежно від наукових ступенів та звань. Принцип фактичної обґрунтованості виключає необ'єктивну критику. Принцип достовірності забороняє будь-які перекручування з метою приниження або дискредитації.
5. При проведенні експертного розгляду вчений має дотримуватися принципу конфіденційності, зберігати незалежність та не піддаватися тиску при підготовці та оголошенні висновків.
6. Неопубліковані дані, отримані із представлених до розгляду рукописів, не повинні використовуватися рецензентом для особистих цілей.
7. При виявленні в роботі недоброчесних практик авторів та порушення етичних принципів, рецензент має повідомити про це головного редактора. Головний редактор має розглянути це питання на засіданні редакційної колегії та запропонувати прийняти колегіальне рішення щодо відмови в публікації такої статті.